

Ad 2

Den globale ramme skal anvendes til:

1. Globale miljøproblemer:
 - Bekæmpe grænseoverskridende forurening.
 - Sikre den globale biologiske mangfoldighed.
 - Løse de globale klimaproblemer.
2. Fred, sikkerhed, humanitære indsatser og demokrati:
 - Humanitære bidrag ved akutte katastrofer, krige og borgerkrige.
 - Bidrag til genopbygningsindsatser (civile og militære) efter krige og konflikter for at sikre fred og stabilitet (supplement til forsvarets internationale indsats).
 - Finansielle bidrag til FN's fredsbevarende opgaver og støtte til udvikling af regionale sikkerhedsstrukturer/organisationer, herunder udvikling af regionale FN-udrykningsstyrker.
 - Finansielle bidrag til det internationale samarbejde om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben og bekæmpelse af international terrorisme generelt.
 - Finansielle bidrag til at realisere en aktiv og sammenhængende nærområdestrategi for flygtninge i samarbejde med UNHCR.
 - Modtagelse af flygtninge i Danmark, herunder udgifter til indkvartering og sagsbehandling vedrørende asylansøgere.
 - Udbredelse af demokrati i Østeuropa uden for EU og i verdens fattige lande bl.a. gennem en demokratifond, der kan anvendes både af organisationer og politiske partier.
3. Globale sundhedsproblemer:
 - Støtte internationale initiativer (udviklingen af vacciner og lign.) for at hindre udbredelsen af grænseoverskridende sygdomsepidemier som f.eks. hiv/aids, malaria og tuberkulose.

Derudover kan der efter drøftelse med internationale organisationer og i tæt samarbejde med andre lande ydes økonomisk støtte til andre prioriterede opgaver. Der kunne f.eks. være tale om bidrag til at styrke verdens fattige landes deltagelse i internationale forhandlinger, herunder de globale handelsforhandlinger i regi af Verdenshandelsorganisationen, WTO.

Ad 3

For at sikre en klar sammenhæng mellem den måde, hvorpå man håndterer de globale offentlige goder, og den måde, hvorpå man håndterer de nationale offentlige goder, skal de relevante fagministerier så vidt muligt inddrages. Det betyder, at Sundhedsministeriet i Danmark ikke blot skal bekæmpe hiv/aids-epidemien

i Danmark, men også i stigende grad internationalt, i samarbejde med sundhedsministerierne i f.eks. Nicaragua og Nepal. Trafikministeriet i Danmark skal hjælpe postvæsenet i Lesotho med at få brevene ud. Forsvarsministeriet skal samarbejde med de afrikanske lande om at skabe regionale sikkerhedsstrukturer. Og Miljøministeriet skal forsøge at løse de globale miljøproblemer ikke bare i Danmark, men også i f.eks. Asien. Det var faktisk en af ideerne med Mifresta-rammen, hvor en del af miljøbistanden blev forvaltet af Miljøministeriet, hvilket gav nye muligheder og ny dynamik.

Fagministerierne deltager allerede mere og mere i det europæiske samarbejde under overordnet koordinering fra Udenrigsministeriet. F.eks. repræsenterer Sundhedsministeriet Danmark i FN's sundhedsorganisation (WHO), og Erhvervs- og Byggestyrelsen forhandler globale handelsregler i EU og WTO. Men det skal gøres synligt, det skal gøres mere, og det skal gøres konkret, så fagministerierne direkte inddrages i samarbejdet om globale offentlige goder med andre lande.

Det vil give større faglighed, forankring og folkelighed. *Faglighed*, fordi fagministerierne har den viden, der skal til for at håndtere de komplekse problemstillinger i samarbejde med fagfolk i resten af verden. *Forankring*, fordi ministerierne og deres bagland vil give en helt anden platform for at deltage i det globale arbejde. Og endelig *folkelighed*, fordi langt flere mennesker vil blive involveret og aktiveret i det internationale arbejde for at sikre de globale offentlige goder. Ikke bare ministerierne og deres styrelser, men også deres bagland. Hvis Sundhedsministeriet skulle bekæmpe hiv/aids i Zambia, ville ministeriet inddrage »sit« bagland af faglige eksperter samt faglige og frivillige foreninger. Disse aktører ville blive en del af en indsats, der gik fra Nørrebro til Nairobi. De ville blive en del af en global indsats i deres dialog og samarbejde med ministeriet. Det betyder ikke, at fagministerierne skal udvikle og implementere lokale projekter rundt om i verden på egen hånd. Fagministeriernes indsats skal ske i partnerskab med tilsvarende lokale ministerier og styrelser i ulandene, og ejerskabet og ansvaret for udførelsen skal ligge lokalt.

Organisatorisk skal følgende fire principper gælde:

Tilvejebringelsen af de globale offentlige goder skal ligge i forlængelse af nationale initiativer.

Rammen fordeles årligt til de ansvarlige ministerier, herunder Miljøministeriet (globale miljøproblemer), Sundhedsministeriet (globale sygdomsepidemier) og Udenrigsministeriet (fred, stabilitet og genop-